

Хай живе 71-а річниця Великого Жовтня!

Слава більшовикам-
ленінцям, ветера-
нам партії,
війни і праці!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 35 (319)

П'ЯТНИЦЯ, 4 листопада 1988 року.

Виходить раз
на тиждень

Тоді, у сімнадцятому...

Етот день
воспівать
никого не найдем.

Мы
распнем
карандаш на листе,
Чтобы шелест страниц
как шелест знамен.
Надо лбами
годов
шепестел.

Так писав Володимир Маяковский про той доле-
носний для світової історії день — 25 жовтня (7 ли-
стопада) 1917 року.

Збройне повстання, розпочате 24 жовтня (6 листо-
пада), розвивалося за лєнінським планом стрімко і
переможно. Цьому передувала вся робота партії по
підготовці і проведенню повстання, яке надихалося
і спрямовувалося генієм великого Лєніна, більшовиць-
кою мужністю і революційним талантом його соратни-
ків.

Фоторепродукція картини радянського художника
В. В. Пименова «Перед штурмом» засвідчує цей дос-
товірний факт історії Великого Жовтня, коли В. І.
Лєнін разом з Я. М. Свердловим і Ф. Е. Дзєржинсь-
ким — членами партійного Військово-революційного
центру — уточнюють план повстання.

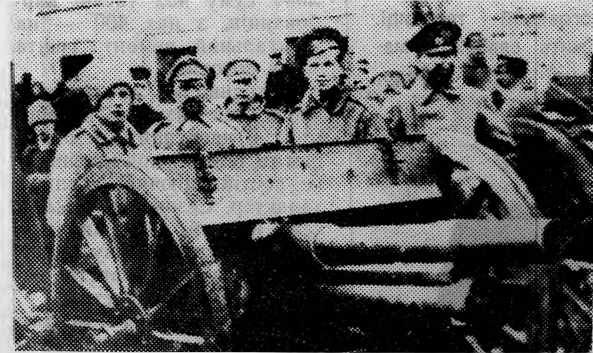

А вже ранком 25 жовтня (7 листопада) Військово-
революційний комітет опублікував звернення, написане
В. І. Лєніним, «До громадян Росії» про перемогу ре-
волюції. В той же день о 10 год. 40 хв. вечора в
Смольному відкрився Другий Всеросійський з'їзд Рад
робітничих і солдатських депутатів, який, спираючись
на героїчне повстання, проголосив перехід влади до
Рад по всій країні.

Ударною силою повстання стала Червона Гвардія
значною частиною якою була робітнича молодь, члени
перших соціалістичних спілок, що виникли в 1917 ро-
ці. Саме ці осередки згодом стали ядром створеної
70 років тому Російської Комуністичної спілки молоді.
Один з таких загонів петроградського пролетаріату ви-
бачите на знімку, який одержано з Держархіву кінофо-
тодокументів.

Становлення Радянської влади в Петрограді
та історичні рішення 2-го Всеросійського з'їзду
Рад поклали початок Триумфальному шестю революції
по всій країні. Вслід за перемогою збройного повстан-
ня в столиці 2 (15) листопада був подавлений виступ
контрреволюції і проголошена Радянська влада у Мо-
скві.

На цьому знімку, що з фотохроніки ТАРС, ви ба-
чите героїчних революційних солдат-артилеристів мос-
ковського гарнізону на Скобелівській (нині Радянсь-
кій) площі в один з перших днів листопада вікомпо-
ного сімнадцятого.

Перемога Великої Жовтневої соціалістичної рево-
люції в Петрограді була поштовхом до рішучої бо-
ротьби трудящих Вініці. Вже 26—27 жовтня на ау-
лицях міста між робітниками, революційними солдата-
ми і контрреволюційними силами йшли бої 28 жовтня
війська оточили Народний дім, де в цей час відбу-
валося засідання Ради, і зажадали від неї повної
капітуляції. Повсталі змушені були відступити за межі
міста. Частина бійців було заарештовано. Але 2 ли-
стопада карателі під натиском революційних загонів
залишили Вініцію. Зразу відновила свою діяльність
Рада робітничих і солдатських депутатів.

На останньому знімку представлено Народний дім,
першу цитадель революції у місті над Бугом, після
перемоги повстання. Нині на цьому місці (Жовтнева
площа) височить приміщення будівельного технікуму.

Джон Рід, відомий американський письменник і пуб-
ліцист, у своїй книзі «10 днів, що потрясли світ»,
високо оцінений В. І. Лєніним, писав: «З найвіддале-
ніших кінців неосяжної Росії, якою прокотилася хвиля
запеклих вуличних боїв, звістка про розгром Керен-
ського озвалася громовою луною пролетарської пере-
моги: Казань, Саратов, Новгород, Вініція, де вулиці
залиті кров'ю».

Жовтнева революція знаменувала собою, за словами
В. І. Лєніна, «один з найбільших, найважчих поворотів,
які мають неосяжне — без найменшого перебільшення
можна сказати: всесвітньо-визвольне значення», (Лєнін
В. І. Повн. збір. тв., т. 36, с. 78).

Увесь подальший хід історії людства переконливо
підтвердив ці пророчі слова.

Д. БОРИСОВ.

Для нас, молоді 80-х, Ве-
ликий Жовтень — далека,
неосяжна давнина, історія
Батьківщини. Та ідеї Жовт-
ня, лєнінський дух револю-
ції ми засвоювали ще зма-
лку, потім на шкільній па-
ртії, з прочитаних книг, про-
співаних пісень, фільмів і
спектаклів, зрештою, від бі-
ографій наших дідів і ба-
тьків, життя яких є невід'є-
мним від літопису країни
Рад.

Зв'язок часів, естафета
поколінь, уклад нашого ра-

М. С. Горбачов з комсомо-
льцями Москви, і в першу
чергу завдань, які стосую-
ться вузівського комсомо-
лу.

А поговорити є про що.
про те, наприклад, як
кожен студент розуміє своє
місце в перебудові інститу-
ту, який вклад він повинен
внести в оновлення навча-
льного процесу.

Зробити можна багато.
Адже в групі 21 член ком-
сомолу. І досвід є певний.
Приміром, торік створили 5

В СЕРЦЯХ І ПОМИСЛАХ

дяньського способу життя —
все це ми сприйняли так
само, як і наші юні поперед-
ники, далекі і близькі.

І все ж ми живемо у зов-
сім інший, у перебудовний
час. На наших очах, букв-
ально за кілька останніх ро-
ків, подільний, екрані-
чний і соціальний клімат жит-
тя дивовижно змінився, і
продовжує мінятися. В кра-
їні йде перебудова, яка на-
ле повноводна ріка, запо-
лонила все наокозж. Вхо-
дять у наше повсякдення
демократичність стосунків і
виробничих відносин, глас-
ність.

Минне зовсім небагато ча-
су і реформується політич-
на система, набувають пов-
новладдя принципи правової
держави, запрацює на пов-
ну силу новий економічний
механізм, покликаний виве-
сти суспільство, народне го-
сподарство із застоїності,
надати їм могутній імпульс
до повсякденного оновлення
першої в світі країни соці-
алізму.

Такі перспективи не мо-
жуть не радувати всіх, ко-
му дорога честь Вітчизни,
її доля, доля нинішніх і
прийдешніх поколінь радян-
ських людей. І щоб цей іс-
торичний задум партії став
реальністю, вирішальною
мірою залежить від нас,
молоді і комсомольців.

Особисто я, як комсорт
групи, зорієнтувала себе
на те, щоб у найближчий
час обговорити на зборах
групи основні положення
виключно відвертої розмови

учбових бригад, організува-
ли між ними суперництво.
Кращими вийшли бригади
Н. Бокоти і Р. Ліберштейн.
І як результат, наша 6
ЕОМ-85 літню сесію ниніш-
нього року завершила успі-
шніше, ніж зимову. Більш
глибшими стали знання з
мікроелектроніки, схемотех-
ніки, суспільних дисциплін.
Пожвавилася громадська
активність групи: ми бра-
ли участь в кількох тема-
тичних вечорах, в конкурсі
політичного плакату.

Але слід визнати самок-
ритично: комсомольська гру-
па використовує далеко не
всі надані їй можливості
для підвищення ефектив-
ності навчання, посилення по-
літико-виховної і культурно-
масової роботи. Є ще від-
стаючі, є і недисципліновані,
інертні студенти. Допомог-
ти їм позбавитися цих не-
гативів — наш прямий обо-
в'язок.

Саме на це нас націлю-
ють ідеї перебудови, яка,
дійсно, стала продовженням
соціалістичної революції у
наші не прості дні, сповне-
ні грандіозних задумів і
великих сподівань.

Все це в серцях наших,
молодих і неспокоїних, у
наших помислах, і як влас-
тиво молодим — у мріях,
яким обов'язково суджено,
твердо перекозана, стати
дійсністю.

І. КОСЮК,
комсорт групи 6 ЕОМ-
85 факультету обчислю-
вальної техніки.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ

5 листопада о 14 годині в актовому залі
відбудуться урочисті збори колективу вузу, присвя-
чені 71-й річниці Великого Жовтня. З доповіддю
виступить заступник секретаря парткому В. Г. Ба-
лицький.

Для учасників зборів буде дано концерт худож-
ньої самодіяльності інституту.

В КОЛОНАХ ДЕМОНСТРАНТІВ

7 листопада відбудеться святкова демонстрація
трудящих обласного центру на честь 71-ї роковини
Великої Жовтневої соціалістичної революції. Поча-
ток урочистого руху колон о 10 годині.

В рядах трудових колективів, підприємств, уста-
нов і організацій, навчальних закладів Лєнінського
району йтимуть студенти, викладачі і співробітники
нашого інституту. Збір учасників демонстрації при-
значено на 7 годин ранку. Шиккування колон факу-
льтетів здійснюватиметься згідно затвердженого
плану по вул. Артоблевського.

Товариші! Втілимо в життя рішення
XXVII з'їзду КПРС і XIX Всесоюзної
партконференції! Зробимо необоротною
революційну перебудову!

Засідання партійного комітету

26 жовтня відбулося перше засідання новообраного парткому інституту. Розглянуто організаційні питання.

Секретарем партійного комітету ВПІ обрано Бабія Віталія Миколайовича, викладача кафедри політекономії інституту. Заступником секретаря парткому з питань орга-

нізаційно - партійної роботи знову обрано Леся Олександра Йосиповича.

Члени парткому обрали заступником секретаря з питань ідеологічної роботи Балицького Віталія Григоровича, завідувача кафедрою історії КПРС.

В засіданні партійного комітету взяли участь перший секретар Вінницького міського Компартії України, член бюро Компартії України Рябоконь В. П. і перший секретар Ленінського райкому Компартії України м. Вінниці Левкович В. І.

Головний орієнтир

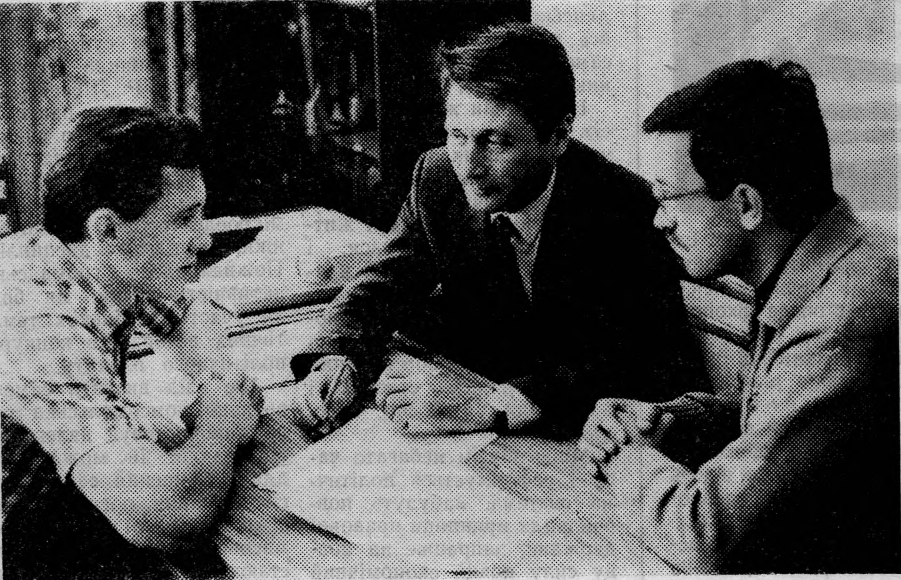
Ще свіжі до подорожі в пам'яті звітно-виборні збори комуністів інституту. Ще б пак! Підбивалися підсумки роботи багатотисячного колективу, оцінювалася діяльність всіх партійних осередків. Називалися прізвища тих, хто сприяв перебудову, як свою кровну справу, хто знайшов у собі хист і волю відійти від накатаних методів, по-новому проаналізувати стан справ, відшукати гнучкі, новаторські підходи до розв'язання нагальних проблем вузівсь-

ставить партком, ректорат, вони ж випливають з серцевини життя. А от, які важелі привести в дію, які сили мобілізувати, на кого спертись, — тут на перший план виступають організаційські здібності особистості керівника. Те, що ми спрощено називаємо вмінням «працювати з людьми». Воно містить в собі і педагогіку, і психологію, і ще багато дещо, але в основі залишаються риси характеру керівника.

Від того наскільки він коректний, тактовний, ува-

пізнаються люди, там вони зростають духовно, інтелектуально і професійно, там виявляє себе найефективніше партійний вплив на людей. І цього кредо дотримується Віктор Борисович. Люди — його головний орієнтир.

Та ні на мить не покидає Петрова почуття неспокою за те, що загальна успішність на факультеті не досягла потрібного рівня, якість лекцій ряду викладачів далека від досконалості, ще мало дипломних робіт впроваджується у виробництво, не вистачає глибини в госпдоговірній тематиці. Тривожить слабкість матеріальної бази кафедр,

кого складного і багатогранного життя.

Щоправда, список цей не ряснів іменами. Розмова на тих зборах йшла жорстка, вимоглива, принципова. І все ж, в числі поки-що небагатьох лідерів наступу на косність, байдужість, бюрократизм, рутину, в доповіді прозвучало прізвище Віктора Борисовича Петрова.

Минуло трохи більше року, як він очолює парторганізацію машинобудівного факультету. Чисельний склад її солідний — понад 100 членів і кандидатів в члени партії. Вважається однією з найбільших цехових організацій в інституті. Погодьтесь, вивести такий партколектив із «середняків» у ряд помітних за своєю активністю, бойовитістю за кільканадцять місяців — не просто. Вирішальна роль тут належить секретареві парторганізації, його позиції до всього того, що діється на факультеті, вмінні згуртувати, націлити спочатку членів бюро, партгрупоргів, а вслід за ними — всіх комуністів на вирішення, крок за кроком, конкретних застійних питань.

І щоб здійснити такий поворот, замало знати, чого хочеш, бо завдання завжди на видноті: їх

жний, ввічливий, наскільки він безкомпромісний в принципових питаннях, виявляє непоказну внутрішню твердість і цілеспрямованість в досягненні мети — від всіх цих основоположних рис характеру багато в чому залежить стиль роботи, а значить, моральний клімат в колективі, його «позитив».

Саме такі риси притаманні Петрову, які він виховав у собі ще у далекі студентські роки, коли очолював комітет комсомолу нашого інституту. Відтак, увесь час серед студентів, викладачів. Дня не має, щоб не поговорив з комсомолом або старостою тієї чи іншої групи, партгрупоргом курсу, членом партійного бюро, завідувачим кафедрою... Не йдеться про планові засідання, збори, масові заходи. Вони потрібні, але вони нічого не варті без повсякденної, здебільшого непомітної, безпосередньої індивідуальної роботи в групах, на кафедрах.

Цеховий парторганізатор (назвемо так секретаря факультету) — не кабінетний діяч. Його робоче місце — навчальна аудиторія, кафедральні кабінети і лабораторії, студентський гуртожиток, спортивний майданчик... Там

пасивність окремих комуністів. За ці та інші недоробки його критикували на звітних зборах.

Отже, міркує секретар, робота з викладачами, студентами вимагає більшої диференційованості предметності, а рішення партзборів, засідань, бюро — посилення контролю, персональної відповідальності виконавців, не виключено — і допомоги їм.

Звідси — пошуки нових і оновлених методів і форм організаційської та виховної роботи, гласності, вихід на не стандартні рішення. (Варто лише заглянути в протоколи, плани роботи). А це і є той самий очисний процес, до якого прикуті наші будні, і зветься він — перебудова.

А. ГРУНТЕНКО,
член КПРС.

На знімку: секретар партбюро машинобудівного факультету В. Б. Петров (в центрі), заступник партгрупорга, аспірант Г. В. Черниш і заступник секретаря комітету ЛКСМУ машинобудівного факультету, студент IV курсу, комуніст С. Страшевський обговорюють план заходів по підготовці до наступних зборів.

В кінці серпня комісія на чолі з ректором перевірила стан готовності навчально-виробничої і житлової площі вузу до нового навчального року (а вона нині складає, крім «Модуля», 98,5 тисячі кв. метрів) і оцінила роботу працівників АГЧ на «добре».

Однак, як це передбачено строками і планом заходів, іде підготовка до зими. Завершується ремонт покрівель, опаловальної, водопровідної і каналізаційної мереж, вентиляційних каналів, встановлюється шкло, впорядковуються фасади. Перевіряється надійність опаловальної системи. З похолоданням запрацювали калорифери в головному корпусі, лекційних залах першого і другого навчальних корпусів, приводиться в порядок освітленість аудиторій, кабінетів і лабораторій.

Тривають роботи по благоустрою території вузівського містечка: споруджується фонтан навпроти ГУКА, впорядковуються проїзди, тротуари, спортивні майданчики. Водночас створюються запаси будівельних матеріалів для наступних ремонтних робіт. Адже в 1989 році їх заплановано на загальну суму 452 тисячі карбованців, з них 400 — на капітальний ремонт, решта — на поточний.

Особливістю як щогорічного, так само як попередніх і наступних ремонтів інститутських приміщень, є їх постійнодіючий, етапний характер. Сезонність виключена взагалі. І це дає можливість тримати вузівське комунальне господарство завжди в робочому стані.

Приміром, в наступному році передбачено встановити шатрову покрівлю навчального корпусу № 1, в цьому ж корпусі, а також в їдальні, гуртожитку № 5,

АГЧ — готовність до зими

навчальному корпусі № 2 намічено замінити поли на більш гігієнічні і міцніші. Це будуть гранітні плити, мозаїчні покриття.

В 1989 році заплановано облицювання стін в навчальних корпусах і гуртожитках, реконструкцію гаражів, роботи по дальшому благоустрою інститутської території. А вона, між іншим, чимала — сягає до 24,5 гектара, вимагає постійного нагляду, дбайливого догляду. І тут силами однієї АГЧ не справитися, потрібна дієва допомога деканатів, студентської громадськості, особливо РТФ.

Закріплені наказом ректора за ним ділянки території поки що не відповідають санітарним нормам, місцями занехаяні.

Я далекій також від думки, що ремонтні роботи позбавлені недоліків. Нерідко вони виконуються неякісно, брак допускається через недобросовісне ставлення до своїх обов'язків окремих працівників.

Ми ще не добилися повної ліквідації незавершеного виробництва, не всі об'єкти і ділянки доводяться до стопроцентної готовності. Хіба не раз доводилося бачити, наприклад, таку картину: в приміщенні зроблено необхідний ремонт, пофарбовано стіни, підлогу, залагоджено вікна, двері. І в той же час — вікна не промиті. При більш ретельній перевірці виявляються дрібні недоробки. А все це знижує загальний фон, свідчить про недбайливість ремонтників.

На партійних зборах АГЧ,

засіданнях бюро, звичайно, говоримо про подібні погіршення, питаємо з винних.

З метою поліпшення організації і якості ремонтно-будівельних робіт виробничі підрозділи АГЧ переходять на бригадний підряд. За цим методом вже працює служба головного енергетика О. Г. Никітіна, який особисто очолює бригаду електриків. З нового року бригадним підрядом буде охоплено відділ головного механіка, яким керує О. П. Бень. Впроваджено КТУ в комплексній бригаді П. С. Чорного, бригаді малярів А. С. Матвійчук, ланці сантехніків В. О. Карасюка.

Нові, прогресивні форми організації і оплати праці міняють на краще ставлення людей до роботи, підвищують їх виробничу активність, вивели ці трудові колективи у число передовиків соціалістичного змагання в АГЧ.

Слід віддати належне головному інженеру, члену КПРС І. А. Мальованому, який провів значну організаційну і роз'яснювальну роботу серед підлеглих йому підрозділів.

Переходячи на зимовий період господарсько-побутового обслуговування студентів і викладачів, колектив АГЧ зробить все від нього залежне, щоб забезпечити нормальний хід навчально-виховного процесу в нашому інституті.

А. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ,
секретар партбюро АГЧ,
помічник проректора по адміністративно-господарській роботі.

„НОВИНИ ПОДІЛЛЯ“ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ТУРНІР ПРИСВЯЧЕНО ЮВІЛЕЮ

Комітет комсомолу та кафедра фізвиховання Вінницького політехнічного інституту організували баскетбольний турнір, присвячений 70-річчю ВЛКСМ. В ньому взяли участь, крім господарів, команди Сімферопольського держуніверситету, Криворізького гірничорудного та Луцького педагогічного інститутів. Усі поєдинки проходили в цікавій боротьбі. Вінничани перемогли студентів Кривого Рога (79:75) та Луцька (81:75). Також без поразки зіграли ігри і сімферопольці. Ось в зустрічі між ними і визначився переможець турніру. Гості зуміли переграти майбутніх політехніків (84:66) і завоювали пам'ятний кубок.

Судівська колегія визначила кращих гравців турніру. Ними стали вінничанин Сергій Марчук та Андрій Бондаренко з Сімферополя.

АВТОСЕРВІС НАДАЄ ПОСЛУГИ

Власники красивих швидкісних машин марки «Жигулі» знають, як важко самому жидремонтувати їх. Найкраще це зробити в спеціалізованих умовах, де є необхідне спеціальне устаткування, кваліфіковані майстри. З цією метою по всій країні створюється мережа технічних пунктів, які обслу-

гують машини автозаводу в Тольятті.

Новий обласний центр «АвтоВАЗу» відкрито і у Вінниці. Він обслуговуватиме машини типу «Жигулі» усіх модифікацій. За день тут зможуть пройти огляд сто двадцять автомашин. Центр працює в дві зміни, що позбавить власників «Жигулів» від довгожданих черг. Є тут і спеціальний магазин автозапчастин, які надходять сюди безпосередньо з Тольятті. Це також зручно для водіїв.

Нині центр має свої філії у Барі, Козятині, Ладжині та в селі Баланівці, що в Бершадському районі.

ПОВЕРХИ З МОНОЛІТУ

Окрасою житлового масиву Вишенька у Вінниці стане 16-поверховий будинок з монолітного бетону, спорудження якого розпочав колектив будівельно-монтажного управління № 3 тресту «Вінницяпробуд». Він перший в серії споруд, передбачених програмою монолітного домобудування, яка розроблена в місті до 2000 року. Виготовлено документів ще на три таких будинки, що будуть зведені в нинішній п'ятирічці, кожен на 89 квартир.

Перехід до нових для Вінниці технологій будівництва — результат пошуків резервів зростання продуктивності праці і прискорення темпів введення житла. Підприємства будівельної ін-

дустрії міста, зведені більш як чверть століття тому, вичерпали запаси своїх потужностей і не можуть далі служити базою для прискорення, якого вимагає сьогоднішній день. Їх реконструкція займе років 8—10. Для монолітного домобудування не потрібні великі заводи, які б постачали конструкції, відпадає необхідність у цеглі, а порівняно з великопанельним методом на 20 процентів скорочуються витрати металу, зменшуються і обсяги перевезень. Таке будівництво може вести господарський метод буд-який робітничий колектив, адже бетоннорозчинний вузол — єдине обслуговуюче підприємство — можна влаштувати безпосередньо на будівельному майданчику.

Правда, потрібна досить непрості і недешеві опалубка. Тут на допомогу будівельникам прийшли підприємства міста — заводи ДПЗ-18, радіотехнічної апаратури, тракторних агрегатів, що, кооперуючись, налагодили виготовлення комплектуючих вузлів, а завершальні роботи по складанню будівельної оснастки взяв на себе «Рембудшлях».

В. о. редактора
Б. ДЯКОНОВ.